

Hem > ... > Familjfrågor Och Arv > Arv > Arvsrätt > Spain

Arvsrätt

Spanien

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Faktabladet har tagits fram i samarbete med [rådet för notarier i EU \(CNUE\)](#).

1 Hur upprättas ett förordnande om kvarlåtenskap (testamente, gemensamt testamente, arvsavtal)?

När det gäller arvsrätt har Spanien sju olika rättssystem.

Var och en av de autonoma regionerna Aragonien, Katalonien, Balearerna, Navarra, Euzkadi och Galicien har sin egen arvslagstiftning. I andra delar av Spanien gäller civillagens regler.

Den avlidnes senaste boställningsort avgör vilken arvsrätt som ska tillämpas. För spanska medborgare ska kriteriet regionalt medborgarskap tillämpas i enlighet med civillagens regler om medborgarskap.

Enligt den allmänna civilrätten utgörs i regel arvsrättshandlingen av testamentet, förutsatt att arvsavtal eller gemensamma testamenten inte godtas. Ett testamente kan ha följande form:

- Öppet, dvs. det upprättas inför en notarie, som utformar testamentet och för in det i sitt officiella register. Det här är det vanligaste sättet att upprätta ett testamente.
- Slutet, dvs. det upprättas inför en notarie, utan att denne känner till innehållet. Denna form används inte längre.
- Holografiskt, dvs. det skrivs för hand, undertecknas och dateras av testatorn. Denna typ av testamente används inte så ofta.

Den allmänna civillagen finns tillgänglig på webbplatsen för Spaniens officiella kungörelseorgan (*Boletín Oficial del Estado*) ([här](#)). Det finns också en översättning till [engelska](#).

Regionala lagar eller speciallagar har sina egna regler om testamenten i vart och ett av de geografiska behörighetsområden där de tillämpas och olika specifika koncept som erkänns i vart och ett av dessa områden. Vissa godtar gemensamma testamenten och arvsavtal.

De regionala lagarna eller speciallagarna finns tillgängliga på [följande länk](#).

2 Bör förordnandet registreras och i så fall hur?

Testamenten som upprättas inför en notarie ska registreras av notarien i justitieministeriets allmänna testamentsregister (*Registro General de Actos de Última Voluntad*). Om det finns ett testamente innehåller detta register uppgifter om datum för det senaste testamentet, eventuella tidigare testamenten samt det officiella notarieregister där detta testamente var infört. Notariatssammanslutningar (*Colegios Notariales*) kan ge aktuell information om hos vilken notarie eller i vilket arkiv ett testamente finns, om den attesterande notarien har upphört med sin verksamhet ([Rådet för notarier i EU](#)).

Registret är inte tillgängligt för allmänheten. Åtkomst får bara den som kan bevisa att han eller hon har ett legitimt intresse i arvet när testatorn har avlidit. Åtkomst beviljas också testatorn under dennes livstid samt testatorns ombud, eller genom domstolsbeslut i fall av bristande rättskapacitet.

3 Finns det restriktioner vad gäller rätten att fritt förordna om sin kvarlåtenskap (t.ex. laglott)?

Enligt allmän spansk lagstiftning reserveras en andel av kvarlåtenskapen, eller snarare de tillgångar som ingår i kvarlåtenskapen, för vissa släktingar i form av en laglott sedan man har lagt till värdet av testatorns frivilliga avsättningar, däribland *inter vivos*, och gjort avdrag för skulder. Enligt civillagen "är laglotten den andel av kvarlåtenskapen som testatorn inte kan fördela, eftersom denna andel enligt lag är reserverad för vissa arvingar, som kallas 'legala arvingar'".

De legala arvingarna är följande:

- Barn och släktingar i nedstigande led.
- I avsaknad av ovanstående, föräldrar och släktingar i uppstigande led.
- Änkan eller änkingen, på det sätt som föreskrivs i lag.

Laglotten för barn och släktingar i nedstigande led består av två tredjedelar av föräldrarnas kvarlåtenskap. De får dock använda en av de två tredjedelarna av laglotten för att förbättra arvet för sina barn eller släktingar i nedstigande led. Den återstående tredjedelen får fördelas fritt. Rättigheten gäller hela kvarlåtenskapen, eftersom den, med några få undantag, i allmänhet är *pars bonorum*.

Laglotten för släktingar i uppstigande led består av hälften av kvarlåtenskapen, om inte maken också har laglottsrätt – i så fall utgör laglotten en tredjedel.

Laglotten för makar som inte är lagligt separerade utgörs av nyttjanderätten till två tredjedelar av kvarlåtenskapen om det saknas släktingar i upp- och nedstigande led. Om det finns släktingar i nedstigande led, utgörs dock laglotten av nyttjanderätten till en av de två tredjedelarna för släktingarna i nedstigande led. Finns det bara släktingar i uppstigande led utgörs laglotten av halva nyttjanderätten, som arvingarna kan omvandla till likvida medel.

Respektive civilrättslig lagstiftning innehåller särskilda bestämmelser om vem som har laglig rätt att ärva, och alla delar av denna lagstiftning måste tillämpas för att fastställa sakförhållandena i varje enskilt fall i dessa territorier.

4 Vem ärver, och hur mycket, om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap?

Man bör återigen komma ihåg att Spanien har sju olika rättssystem på arvsområdet. Om det inte finns några testamentariska arvingar fördelas arvet enligt den allmänna civillagstiftningen i följande ordning: 1) släktingar i nedstigande led, 2) släktingar i uppstigande led (i båda fallen har maken eller maken nyttjanderätt till en tredjedel respektive hälften av kvarlåtenskapen), 3) makar som inte är lagligt separerade, 4) fjärde gradens släktingar (kusiner), 5) staten.

Civillagstiftningen i Aragonien, Katalonien, Balearerna, Navarra, Euzkadi och Galicien innehåller särskilda bestämmelser på området. Utöver möjligheten till arv för släktingar erkänns i de regionala lagarna möjligheten till arv för den autonoma region där testatorn har sin hemvist, och även för en viss institution, i den form och enligt de villkor som fastställs i de tillämpliga reglerna.

5 Vilken typ av myndighet är behörig när det gäller

5.1 arvsrättsliga frågor?

Om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap när dödsfallet inträffar, har notarier behörighet att fastställa vilka parter som har lagstadgad arvsrätt till kvarlåtenskapen (förklaring om arvtagare).

Om någon av de berörda parterna bestrider arvingarnas ställning, de tillgångar som ingår i kvarlåtenskapen eller arvets fördelning, avgörs tvisten i domstol.

5.2 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av arv?

En förklaring om accept av eller avstående från arv upprättas i allmänhet inför en notarie. En uttrycklig accept kan visserligen ges i form av en privat handling, men om det rör sig om tilldelning av egendom eller bevisändamål måste en officiell notariatshandling upprättas. Detta påverkar inte en spansk konsuls eller diplomatisk tjänstemans befogenheter att utföra notariefunktioner.

Accepten kan även vara implicit (och ges då genom instrument som förutsätter att det finns en acceptvilja eller som endast personer med status som arvinge är berättigade att anta).

Alla personer som kan bevisa att de har intresse av arvingens accept av eller avstående från arvet kan uppmana notarien att informera arvingen om att denne har 30 kalenderdagar på sig att acceptera eller avstå från arvet.

Om en arvinge avstår från ett arv till nackdel för sina fordringsägare kan dessa begära att domaren ska ge dem tillåtelse att acceptera arvet för arvingens räkning så att skulden kan betalas.

Partiell eller villkorad accept tillåts inte. Arvingen kan emellertid acceptera arvet och inte legatet eller vice versa.

5.3 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av legat?

Samma myndighet som är behörig i fråga om arvsrättsliga frågor (se ovanstående punkt).

Vad gäller förbudet mot partiell accept finns det dock ett undantag: om det finns legat som man inte behöver betala några avgifter för (eller om avgifter ska betalas för samtliga legat), kan en testamentstagare acceptera dem individuellt. En testamentstagare får dock inte avstå från skulderna och acceptera tillgångarna.

5.4 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av laglott?

Själva laglotten kan inte avsägas eller godtas. Den erhålls som legat eller en arvstilldelning, utom då det i ett rättsligt förfarande fastställs att ett belopp eller viss egendom ska dras ifrån kvarlåtenskapen.

Enligt civillagen har en testamentstagare rätt att avstå från arvet till förmån för den del av arvet som har förbättrats (en av de två tredjedelarna av laglotten för släktingar i nedstigande led).

6 Ge en kort beskrivning att förfarandet för att göra upp arvsfrågan enligt nationell lag, inklusive avveckling av egendom och fördelningen av tillgångar (detta omfattar information om huruvida arvsförfarandet inleds av en domstol, annan behörig domstol eller på eget initiativ).

Om det finns ett testamente och testatorn har utsett en testamentsexekutor har denna befogenhet att betala begravningskostnader och eventuella legat, hålla egendomen i gott skick, försvara testamentets giltighet och säkerställa att det verkställs.

Om en bouppteckningsförrättare (*contador-partidor*) utses, ska denna person ansvara för uppdelningen av arvet. Bouppteckningsförrättaren kan utses av testatorn, av arvingarna i ömsesidigt samförstånd, av rättssekreteraren (*letrado de la Administración de Justicia*) eller av notarien på uppdrag av arvingar och testamentstagare som står för 50 procent av kvarlåtenskapens tillgångar.

Om det inte finns någon bouppteckningsförrättare eller om uppdelningen görs av testatorn, kan arvingarna själva inbördes fördela kvarlåtenskapen på lämpligt sätt.

I bevissyfte samt för registrering av rättigheterna genomförs i praktiken uppdelningen av kvarlåtenskapen och tilldelningen av egendom i båda fallen inför en notarie.

Om en bouppteckningsförrättare inte har utsetts och en arvinge så begär, kan uppdelningen göras av domstol.

Domstolen utser en sakkunnig som värderar kvarlåtenskapen och en bouppteckningsförrättare som delar upp arvet. Om så begärs kan en boutredningsman utses och en inventering av tillgångar som upprättats av domstol förhandsgodkännas. Bouppteckningsförrättarens fördelning (med eventuella ändringar som beslutats av domare efter arvinges bestridande) införs i notarieregistret.

7 Hur och när blir någon arvtagare eller testamentstagare?

Personer som är berättigade till arv eller legat enligt lag eller genom förordnande om kvarlåtenskap vid dödsfall (*mortis causa*) blir arvtagare eller testamentstagare när arvet eller legatet accepteras (se punkt 5.2). Accepten gäller retroaktivt från och med testatorns död.

8 Är arvtagarna ansvariga för den avlidnes skulder och om ja, under vilka villkor?

Vid direkt accept eller accept utan förbehåll för bouppteckning blir arvingen ansvarig för alla ärvda skulder. Betalning av dessa kan utöver den ärvda egendomen också komma att omfatta arvingens egen egendom.

Om arvet godtas med förbehåll för bouppteckning är arvingen endast skyldig att betala de ärvda fordringarna och andra skulder i den utsträckning som det medges av kvarlåtenskapens tillgångar.

9 Vilka handlingar och/eller vilken information krävs vanligtvis för registrering av fast egendom?

Status som arvtagare eller testamentstagare medför normalt inte att man blir registrerad i fastighetsregistret (*Registro de la Propiedad*) som ägare till en viss fast egendom, eftersom denna status inte medför sakrätt i en viss egendom. Det kan på sin höjd resultera i en provisorisk registrering. Arvtagare har en proportionell rätt till hela kvarlåtenskapen. Testamentstagare har en personlig rätt att begära att arvtagarna ska överföra den kvarlåtenskap som har testamenterats till dem. För att rättigheterna ska kunna överföras krävs att arv eller legat tillträds samt tilldelning av viss egendom. Endast i vissa fall (t.ex. om det rör sig om en enda arvtagare, en enda egendom eller en testamentstagare som har rätt till ensam besittning) är det möjligt att avstå från fördelning och tilldelning av kvarlåtenskapen.

För registrering av fast egendom krävs antingen en offentlig handling om tillträde av arv och fördelning av kvarlåtenskap (upprättad inför notarie) eller ett domstolsbeslut. Denna handling ska omfatta eller åtföljas av arvsrättshandlingen (testamente, förklaring om arvtagare, ett avtal när detta är tillåtet), fullständig dödsattest samt det intyg som har utfärdats av det allmänna testamentsregistret. För överföring av ärvd egendom ska skatt även betalas.

9.1 Är det obligatoriskt, eller obligatoriskt på begäran, att utse en boutredningsman? Om det är obligatoriskt eller obligatoriskt på begäran, vilka steg ska i så fall vidtas?

Enligt spansk lagstiftning behövs ingen boutredningsman (*administrador*). Under vissa omständigheter kan man dock enas om att en sådan ska utnämnas i samband med uppdelningen av arvet.

9.2 Vem är behörig att verkställa förordnande om den avlidnes kvarlåtenskap och/eller har rätt att ha hand om boutredningen?

Om en testamentsexekutor (*albacea*) har utsetts i testamentet (enligt den gemensamma lagstiftningen) ska han eller hon förvalta kvarlåtenskapen (se punkt 6).

Testatorn får i sitt testamente även utse en bouppteckningsförrättare som ska värdera kvarlåtenskapen och dela upp tillgångarna.

I allmänhet kan tre personer utses (testamentsexekutor, bouppteckningsförrättare och boutredningsman). Alla dessa har administrativa befogenheter som kan ändras av testatorn eller domaren och, i vissa fall, av arvingarna själva.

9.3 Vilka befogenheter har en boutredningsman?

Boutredningsmannens huvudsakliga uppgifter är att

- företräda dödsboet,
- återkommande presentera redovisningar,
- bevara egendomen i kvarlåtenskapen samt sköta annan förvaltning som bedöms vara nödvändig.

10 Vilka handlingar utfärdas vanligtvis enligt nationell lagstiftning under eller efter ett arvsmål för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter? Har de särskilda bevisvärden?

Förklaringen om arvtagare är en notariehandling som utfärdas när det inte finns något testamente och som styrker de legala arvingarnas ställning och deras respektive andel.

Den offentliga handlingen om accept och fördelning (samt om överföring av legat, när detta är relevant) upprättas inför notarie samt mellan de berörda parterna och ger äganderätt till vissa tillgångar i dödsboet.

Om arvet regleras i domstol anges fördelningen (och avgörs eventuella tvistefrågor) i det beslut som domstolen meddelar. Beslutet utgör tillräckligt bevis på arvsrätt, och ska formaliseras inför notarie enligt vad som föreskrivs i lag.

Den här webbsidan hör till portalen [Ditt Europa](#).

Du får gärna [lämna synpunkter](#) på innehållet

■ Senaste uppdatering: 26/12/2024

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.